

TEATR WSPÓŁCZESNY W SZCZECINIE

NIE CAŁUJ MNIE TERAZ

REŻYSERIA, TEKST: OLGA CIĘŻKOWSKA

TEKST, DRAMATURGIA: JULIA NOWAK

Gdybym miała wybrać kilka rzeczy, które warto napisać przed spektaklem o Claude Cahun i Marcel Moore, to powiedziałabym, że urodziły się we Francji, tuż przed rozpoczęciem XX wieku.

Że spędziły całe życie razem.

Że były surrealistkami, artystkami.

Że nazywały się Lucy Schwob i Suzanne Malherbe, ale przyjęły neutralne płciowo pseudonimy artystyczne w 1914 r.

Że w spektaklu i opisie mówimy o Claude w formie żeńskiej, bo w takim kontekście historycznym i językowym tworzyła i sama o sobie pisała; ale współcześni badacze mówią o niej jako o osobie niebinarnej.

Że walczyły z faszyzmem na malutkiej wyspie Jersey w trakcie okupacji niemieckiej.

Że były absolutnie niezwykłą parą.

Claude Cahun

na ich wspólnych zdjęciach stoi przed obiektywem. Każdy portret jest innym jej wcieleniem. Opis jej tożsamości jest opisem zmiany, czasem wydaje się mężczyzną, czasem kobietą, mnichem a czasem atletą. *Męski? Żeński? To zależy od sytuacji. Neutralny to jedyny rodzaj, jaki do mnie pasuje* – pisała. Performerka, artystka wizualna, pisarka, fotografka.

to historia o miłości

wypalanej na kliszy i wywołanej w ciemni

zakopanej w 82 parach spodni, które nie mieszczą się w szafie

miłości, na którą nie było wtedy jeszcze określenia

(albo nie wymawiało się go głośno w miejscach publicznych)

takiej, za którą można było dostać w mordę

o której nie pisało się raczej w gazecie

takiej, która sączyła się ze wspólnego łóżka spod zamkniętych drzwi

na ulicę

na mury

na ulotki

na transparenty

Marcel Moore

stała za aparatem ich wspólnych zdjęć. Portrety Claude był łapane jej okiem. Była graficzką, fotografką, malarką. Znały się z Claude od dziecka i spędziły razem całe życie – jako partnerki w życiu, sztuce i oporze.

to historia o oporze

o stawianiu na bakier

do świata, do podziałów i do oczekiwań

o oporze na każdą miarę

takim, który zmieści się do torby na zakupy

do paczki papierosów

za wycieraczkę auta

na tacce na drobniaki

oporze, o którym nie pisało się raczej w gazecie

i za który można było dostać w mordę

o oporze, na który nigdy nie jest za późno

który można w sobie nieść

NIE CAŁUJ MNIE TERAZ

reżyseria, tekst: Olga Ciężkowska

tekst, dramaturgia: Julia Nowak

scenografia i wideo: Michał Dobrucki

kostiumy: Jan Bačynskyj

muzyka: Magdalena Dubrowska

choreografia: Ana Kuszarecka

reżyseria światła: Jędrzej Jęćkowski

współpraca kostiumograficzna: Marko Saidov

asystentka reżyserki: Maria Wójtowicz

inspicjentka: Anna Pawicka

obsada:

Barbara Biel

Maria Dąbrowska

Adrianna Janowska-Moniuszko / Nina Potapowicz (gościnnie)

Grażyna Madej

Krystyna Maksymowicz

Magdalena Myszkiewicz

Ewa Sobiech

Maria Wójtowicz

Magdalena Wrani-Stachowska

Beata Zygarlicka

PRAPREMIERA: 8 LISTOPADA 2025, DUŻA SCENA

292. PREMIERA TEATRU WSPÓŁCZESNEGO W SZCZECINIE

Licencja na wystawienie
utworu została wydana
przez Stowarzyszenie
Autorów ZAiKS.

Dyrektor naczelny: Mirosław Gawęda
Dyrektor artystyczny: Michał Buszewicz

Teatr Współczesny w Szczecinie
Wały Chrobrego 3
70-500 Szczecin

REZERWACJA I SPRZEDAŻ BILETÓW:
bow@wspolczesny.szczecin.pl
tel. 91 489 23 23

Tekst: Julia Nowak
Redakcja programu: Anna Rogozińska-Nowak,
Karolina Żabczak
Sesja promocyjna do spektaklu: Mila Łapko
Opracowanie graficzne: Pełnia XYZ

wspolczesny.szczecin.pl